

I

(Meddelelser)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

af 16. september 1986

om nye energipolitiske mål for Fællesskabet frem til 1995 og konvergensen mellem medlemsstaternes politik

(86/C 241/01)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som er bekendt med Kommissionens meddelelse af 13. december 1984 med titlen »Medlemsstaternes energipolitik: de vigtigste spørgsmål i fremtiden« og det af Kommissionens tjenestegrene udførte arbejde med undersøgelsen »Energi 2000«,

som er bekendt med Kommissionens meddelelse af 31. maj 1985 om Fællesskabets nye energimålsætninger,

som er bekendt med de nylige meddelelser fra Kommissionen til Rådet om forskellige energivektorer,

som er bekendt med udtalelsen fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

som er bekendt med udtalelsen fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾,

som er bekendt med udtalelsen fra Det rådgivende udvalg for EKSF ⁽³⁾, og

som tager følgende i betragtning:

Rådets tidligere resolutioner af 17. december 1974 ⁽⁴⁾ og 9. juni 1980 ⁽⁵⁾;

Rådets erklæring fra november 1983 om »energipolitikens rolle i Fællesskabet«;

sikker tilførsel af energi i tilstrækkelige mængder og på et tilfredsstillende økonomisk grundlag er fortsat en uomgængelig betingelse for at forfølge de økonomiske og sociale målsætninger for Fællesskabet og medlemsstaterne;

på grund af de begivenheder, som for tiden præger energimarkedet, består der fortsat væsentlig usikkerhed med hensyn til de langsigtede perspektiver for udbud og efter-

spørgsel; det er således af afgørende betydning, at de væsentlige fremskridt, som hidtil er opnået i omstruktureringen af energiøkonomien, fastholdes og om nødvendigt styrkes inden for Fællesskabet;

for at nå dette mål må der på efterspørgselsiden først og fremmest sikres en bedre beherskelse af energiforbruget og en begrænsning af oliens andel heraf, og på udbudssiden en rimelig grad af afhængighed af importeret energi, navnlig olie;

erfaringen har vist, at den ramme, der er udstukket ved Fællesskabets målsætninger, har givet vigtige retningslinjer for samordningen og harmoniseringen af de enkelte landes energipolitik;

disse målsætninger viser klart medlemsstaternes forbrugere, producenter og investorer samt tredjelande, at Fællesskabet og medlemsstaterne er fast besluttet på at forbedre vilkårene for deres energiforsyning;

inden for energipolitikken spiller medlemsstaterne en væsentlig rolle for, at markedskræfterne kan virke;

det politiske engagement i forbindelse med Fællesskabets målsætninger kræver, at der sker en effektiv overvågning af de enkelte medlemsstaters politik, og at der på fællesskabsplan og i de enkelte lande indføres egnede foranstaltninger til at sikre deres gennemførelse;

disse målsætninger, der er ambitiøse, men tilstrækkelig smidige til, at der med dem kan tages højde for eventuelle ændringer af energimarkedet, udgør vejledende retningslinjer for Fællesskabets foranstaltninger og medlemsstaternes politik, uden at de har karakter af instrumenter til stram styring;

⁽¹⁾ EFT nr. C 88 af 14. 4. 1986, s. 109.

⁽²⁾ EFT nr. C 330 af 20. 12. 1985, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. C 190 af 30. 7. 1985, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 153 af 9. 7. 1975, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 149 af 18. 6. 1980, s. 1.

for at konkretisere begrebet fællesskabssolidaritet bør medlemsstaterne under hensyn til de enkelte landes særegne energiforhold, og afhængigt af deres særlige muligheder og begrænsninger, hver især gøre en indsats, der i intensitet svarer til de øvrige landes indsats;

på grundlag af et regelmæssigt ajourført kendskab af passende omfang til medlemsstaternes energipolitik frem til 1995 bør Fællesskabet ud fra detaljerede rapporter fra Kommissionen kunne kontrollere overensstemmelsen mellem disse staters politik og Fællesskabets målsætninger samt undersøge, i hvor høj grad disse målsætninger er gennemført på fællesskabsniveau —

1. Understreger, at formålet med enhver energipolitik er at gøre det muligt for forbrugeren på tilfredsstillende økonomiske vilkår at råde over tilstrækkelige og sikre energitilførsler, hvorfor den er en af de afgørende betingelser for konkurrencedygtige strukturer og for tilfredsstillende økonomisk vækst.

2. Udtrykker tilfredshed med de resultater, Fællesskabet og medlemsstaterne har opnået i løbet af mere end ti år i retning af en forbedring af energisituationen; disse resultater skyldes den fulgte politiks effektivitet.

3. Peger på, at denne indsats, uanset de udsving, som energimarkedet i kortere perioder kan udsættes for, må opretholdes og om nødvendigt styrkes, i tiden frem til 1995 og videre med henblik på at reducere risikoen for senere spændinger på energimarkedet, især oliemarkedet.

4. Erklærer, at virkeliggørelsen af de nedenfor opstillede horisontale og sektorbestemte energipolitiske mål forudsætter,

— at hver enkelt medlemsstat og Fællesskabet som sådant fortsat støtter sig til en passende kombination af politiske foranstaltninger og markedskræfternes frie spil;

— at medlemsstaterne lægger de nævnte mål til grund for udformningen af deres energipolitik og under hensyn til de enkelte landes særegne energiforhold og afhængigt af deres særlige muligheder og begrænsninger hver især gør en indsats, der i intensitet svarer til de øvrige landes indsats.

5. Er af den opfattelse, at Fællesskabet og medlemsstaterne i deres energipolitik bør tilstræbe at nå følgende horisontale mål:

a) sikrere forsyningsvilkår og mindre risici for voldsomme prissvingninger i kraft af

— udvikling af Fællesskabets energiressourcer på økonomisk tilfredsstillende betingelser,

— geografisk spredning af Fællesskabets eksterne forsyningskilder,

— passende fleksibilitet i energisystemerne, bl.a. udvikling af forbindelsesnet i det fornødne omfang,

— effektive beredskabsforanstaltninger, navnlig i olie-sektoren,

— en energisk politik for energibesparelser og rationel energiudnyttelse,

— spredning mellem de forskellige energiformer;

b) omkostningskontrol i forbindelse med iværksættelsen af energipolitiske foranstaltninger;

c) anvendelse i alle forbrugssektorer og for alle energiformer af de fællesskabsprincipper for prisdannelsen inden for energisektoren, som Rådet har godkendt;

d) bedre integration, uden hindringer for samhandelen, af det indre energimarked med henblik på at forbedre forsyningsikkerheden, nedbringe omkostningerne og styrke den økonomiske konkurrenceevne;

e) stræben efter afbalancerede løsninger for energi og miljø ved anvendelse af den bedste økonomisk forsvarlige, eksisterende teknologi og forbedring af energiudnyttelsen under hensyn til ønsket om at begrænse konkurrencefordrejning på energimarkederne, ved hjælp af en mere koordineret indsats på miljøområdet i Fællesskabet;

f) gennemførelse inden for de rette rammer og til fordel for mindre begunstigede områder, herunder områder med en lidet udviklet infrastruktur på energiområdet, af foranstaltninger, som er egnet til at forbedre Fællesskabets energibalance;

g) rimelig differentieret videreudvikling af de teknologiske innovationer ved hjælp af forskning, udvikling og demonstration samt ved en hurtig og passende udbredelse af resultaterne i hele Fællesskabet;

h) udvikling på energiområdet af Fællesskabets forbindelser med tredjelande ved hjælp af en samordnet holdning, navnlig på grundlag af regelmæssige konsultationer mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

6. Fastsætter for Fællesskabet som sådant følgende sektorbestemte mål, der bør betragtes som vejledende retningslinjer for så vidt angår de kvantitative aspekter, og som vil kunne anvendes som en reference ved

en gennemgang af, i hvor høj grad der er overensstemmelse og sammenhæng mellem medlemsstaternes energipolitik frem til 1995;

a) en endnu mere effektiv energiudnyttelse i alle sektorer og en foranstaltning med henblik på at finde konkrete muligheder for energibesparelser.

Energiintensiteten ⁽¹⁾ bør forbedres med mindst 20 % inden 1995;

b) fastholdelse af nettoolieimporten fra tredjelande på et rimeligt niveau gennem fortsættelse af en politik, hvor olien søges erstattet med andre energiformer, samt gennem fortsættelse og i givet fald intensivering af efterforskning efter og produktion af olie i Fællesskabet, især i lovende områder eller i områder, der endnu ikke udnyttes.

I 1995 bør olieforbruget være begrænset til ca. 40 % af energiforbruget, og nettoolieimporten bør således fastholdes på et niveau svarende til under en tredjedel af det samlede energiforbrug i Fællesskabet;

c) fastholdelse af naturgassens andel i energibalancen på grundlag af en politik, som skal tage sigte på at sikre stabile og differentierede forsyningskilder samt på at fortsætte og i givet fald intensivere efterforskning efter og produktion af naturgas i Fællesskabet;

d) fortsættelse af bestræbelserne på at fremme forbruget af fast brændsel og på at forbedre konkurrenceevnen inden for Fællesskabets produktionskapacitet på dette område under hensyn til de nye muligheder, der åbner sig på markedet, for anvendelser af fast brændsel som giver større værditilvækst.

Fast brændsels andel i energiforbruget bør øges;

e) opretholdelse og intensivering af allerede truffene foranstaltninger for at nedbringe kulbrinters andel i elproduktionen mest muligt.

I 1995 bør kulbrinters andel i elproduktionen være nedbragt til under 15 %.

Under hensyn til kerneenergiens væsentlige andel af Fællesskabets energiforsyning er der enighed om, at det ved passende foranstaltninger baseret

på de strengest tænkelige sikkerhedsnormer skal sikres, at alle aspekter af planlægning, konstruktion og drift af nukleare anlæg skal opfylde optimale sikkerhedskrav;

f) fortsat udvikling af nye og vedvarende energikilder, herunder traditionel vandkraft, navnlig ved at fortsætte de igangværende bestræbelser og lægge øget vægt på udbredelse af resultater og mangfoldiggørelse af vellykkede projekter.

De nye og vedvarende energikilders bidrag til erstatning af traditionelle brændselsformer bør forøges betydeligt, således at de kan spille en betydningsfuld rolle i den samlede energibalance.

7. Opfordrer Kommissionen til at forelægge det henstillinger og forslag, som kan tjene til at styrke graden af overensstemmelse og sammenhængen mellem medlemsstaternes energipolitik og fremme virkeliggørelsen af Fællesskabets ovenfor anførte mål.
8. Anmoder medlemsstaterne om hvert år at forelægge Kommissionen alle relevante oplysninger om deres situation og deres prognoser på energiområdet og om så hurtigt som muligt at meddele den enhver væsentlig ændring i deres energipolitik.
9. Opfordrer Kommissionen til med cirka to års mellemrum på dens eget ansvar og i lyset af ovennævnte oplysninger at forelægge Rådet en detaljeret undersøgelse af fremskridt og problemer i hver enkelt medlemsstat og for Fællesskabet som helhed i forhold til de ovenfor anførte mål og retningslinjer.
10. Noterer sig, at de nuværende markedsforhold gør det nødvendigt med en fleksibel energipolitik, som bygger på klare retningslinjer.
11. Anmoder Kommissionen om at foretage en fornyet gennemgang af ovennævnte mål
 - i tilfælde af varige strukturelle ændringer i markedsforholdene på energiområdet,
 - under alle omstændigheder inden udløbet af en periode på fem år,
 og om nødvendigt at forelægge nye langsigtede energipolitiske mål.

⁽¹⁾ Forholdet mellem den endelige energiefterspørgsel og bruttonationalindkomsten.